

APIE KIJKEN

"Mochtar, jongen, opa heeft een mooi uitje voor je. Morgenochtend gaan we samen in de becak naar het grote voetbalveld. Daar staan allemaal bule-bule oververhit te raken om vliegers op te laten. Allemaal volwassen mensen met korte broeken aan, je weet wel van die barbaarse toeristen die hun linker hand gebruiken. Stel je voor zeg, midden op de dag gaan vliegeren. Niet goed snik, deze bule-bule, ze hebben zeker last van masuk angin!"

"En echt goed vliegeren kunnen ze ook al niet, want hun vliegers komen steeds naar beneden zakken. Nee dan doen onze vliegers het toch veel beter! Mochtar, er staan daar zelfs zulke slechte vliegeraars, dat ze 4 gelasan nodig hebben om hun vlieger op te laten. En zelfs dan wil dat ding nog niet goed vliegen. En dan al die rare vormen die ze hebben, het is geen gezicht. Er zit er zelfs eentje tussen die op een kalong lijkt!"

"En die mensen zijn net zo lelijk als hun rare vliegers, ze hebben haar op hun benen en zelfs op hun gezicht. Geen wonder dat ze zo stinken, het lijken net apen. Morgen jongen, morgen

gaan we apie kijken witte apies."

Mochtar = Indonesische jongensnaam
 Bule = blanke (bule-bule is meervoud)
 Masuk angin = letterlijk last van wind; je niet helemaal lekker voelen
 Gelasan = glasdraad voor het besturen van de Indonesische vechtvlieger
 Kalong = Vliegende hond, een grotere versie van de vleermuis met spanwijdte tot zo'n twee meter

Bart van Assen,

VERGETEN VLIEGERS

Ik vermoed dat vrijwel iedereen er minstens één in zijn bezit heeft, een vergeten vlieger. Vergeten vliegers zijn vliegers die enkele keren hebben gevlogen en daarna "gearchiveerd" zijn, doordat de eigenaar de voorkeur geeft aan andere vliegers. Zelf heb ik twee vergeten vliegers, een Sultan waarvan een stok vervangen moet worden en een zelfgemaakte Flexifoil die met pensioen is.

Tijdens een opruimbeurt vroeg ik me eens af wat te doen met mijn vergeten vliegers. Gewoonweg stof laten vergaren is een beetje zonde, en zomaar

weggeven staat me ook niet echt aan. Aan de andere kant zou ik wel een originele Revolution willen hebben, maar vind ik een nieuwe nogal prijzig. Een soort van ruilhandel zou dus uitkomst bieden.

Iets dergelijks gebeurt éénmaal per jaar al op beperkte schaal tijdens de "Dutch Kite Exchange", maar een ruilhandel op verenigingsniveau heeft volgens mij veel meer potentieel. Wat te denken, bijvoorbeeld, van het in bruikleen geven van vergeten vliegers? Een vereniging krijgt zo een leuke collectie vliegermateriaal waar (nieuwe) leden een weekend mee kunnen testvliegeren of tegen een zacht prijsje kunnen kopen.

Over de uitvoerbaarheid van het idee in Nederland heb ik zo mijn twijfels. De sterke individualistische instelling van de Nederlander zet het geheel aardig op losse schroeven en er zullen daarom duidelijke voordelen voor de mensen moeten zijn. Ik denk dat ik eerst de groepsgeoriënteerde Indonesiers zal benaderen of die warmlopen voor zo'n idee.

De Vliegerende Hollander, Bart van Assen, Indonesië.